

Lublin, 12 lutego 2024 roku

Recenzja

dorobku naukowego, działalności dydaktycznej, organizacyjnej oraz popularyzatorskiej
Pana Doktora Bartłomieja Seclera,
ubiegającego się o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych
w dyscyplinie nauki o polityce i administracji

Niniejsza recenzja została przygotowana w odpowiedzi na uchwałę Rady Naukowej dyscyplin: nauki o polityce i administracji oraz nauki o komunikacji społecznej i mediach, Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, która powołała komisję w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego Pana Doktora Bartłomieja Seclera w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki o polityce i administracji na podstawie osiągnięcia naukowego, którym jest monografia *Uchwały Rocznicowe Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej. O ich miejscu i roli w polskiej polityce pamięci po 1989 roku*¹.

I. Podstawowe informacje o wykształceniu i karierze zawodowej Habilitanta

Dr Bartłomiej Secler ukończył dzienne studia licencjackie na kierunku politologia (specjalność stosunki międzynarodowe) w Collegium Polonicum w Słubicach oraz studia magisterskie także na kierunku politologia (specjalności marketing polityczny) w Instytucie Nauk Politycznych na Wydziale Nauk Społecznych UAM w Poznaniu. Od początku swojej drogi zawodowej był także

¹ Monografia wydana nakładem Wydawnictwa Naukowego Wydziału Nauk Politycznych i Dziennikarstwa Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Poznań 2022, ss. 351, ISBN 978-83-66740-68-6.

związany z Uniwersytetem im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. W początkowym etapie kariery szczególnie istotna była dla Niego postać Prof. Marcelego Kosmana. Po ukończeniu studiów i podjęciu aktywności zawodowej uczestniczył w seminariach naukowych Profesora i pod Jego opieką naukową pracował nad rozprawą doktorską. W październiku 2007 roku Habilitant podjął studia doktoranckie w Wydziale Nauk Politycznych i Dziennikarstwa UAM. Ukończył je po czterech latach, broniąc w dniu 28 czerwca 2011 roku dysertację zatytułowaną „Ksiądz Józef Tischner w polskich środkach społecznego przekazu w latach 1955-2000. Studium politologiczno-medioznawcze”². W dniu 11 lipca 2011 roku na podstawie uchwały Rady Wydziału Nauk Politycznych i Dziennikarstwa UAM otrzymał stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie nauki o polityce.

Od dnia 1 października 2011 roku Habilitant jest zatrudniony jako adiunkt w Wydziale Nauk Politycznych i Dziennikarstwa Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Do 2018 roku Jego podstawową jednostką był Zakład Kultury Politycznej, którym do momentu przejścia na emeryturę kierował Prof. dr hab. Marcelego Kosman, następnie, bezpośrednim przełożonym Habilitanta stał się Prof. dr hab. Tadeusz Wallas. Od 2018 roku Doktor Bartłomiej Secler pracuje w Zakładzie Najnowszej Historii Politycznej, którym kieruje Prof. UAM dr hab. Elżbieta Lesiewicz. Ponadto, w oparciu o umowy cywilnoprawne Habilitant prowadził zajęcia dydaktyczne na studiach pierwszego i drugiego stopnia w Uniwersytecie WSB Merito Poznań oraz w Wyższej Szkole Biznesu w Gorzowie Wielkopolskim.

II. Ocena głównego osiągnięcia naukowego wynikającego z art. 219 ust. 1 pkt. 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce

Jako osiągnięcie naukowe będące podstawą do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego Habilitant wskazał monografię pt. *Uchwały rocznicowe Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej*.

² Monografia wydana w 2014 roku nakładem Wydawnictwa Nauka i Innowacje.

O ich miejscu i roli w polskiej polityce pamięci po 1989 roku, która została wydana nakładem Wydawnictwa Naukowego Wydziału Nauk Politycznych i Dziennikarstwa Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu w 2022 roku. Co istotne, publikacja jest efektem realizacji projektu badawczego pt. *Miejsce i rola uchwał rocznicowych Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w polskiej*, finansowanego przez Narodowe Centrum Nauki (grant nr 2017/25/B/HS5/01425), którego Dr Secler był kierownikiem, a zarazem wykonawcą.

Ambitnym celem jaki Habilitant stawia przed sobą w monografii jest określenie miejsca oraz roli uchwał rocznicowych Sejmu i Senatu RP w polskiej polityce pamięci po 1989 roku. W przedłożonej do oceny publikacji analizie poddano uchwały rocznicowe Sejmu i Senatu RP przyjęte w latach 1989-2019, tym samym książka obejmuje X-VIII kadencję Sejmu oraz I-IX kadencję Senatu. Dr Secler przyjął tym samym założenie, że analizie będą poddane uchwały rocznicowe Sejmu i Senatu RP w ramach zakończonych kadencji obu izb. Przyjętą cezurę końcową – rok 2019 – Habilitant przekonywująco i szczegółowo wyjaśnia na s. 14 monografii. Książka została podzielona na dwie zasadnicze części, z których pierwsza – *O zasobach polityki pamięci, rocznicach historycznych i sposobach ich upamiętniania* (s. 22-114) ma charakter teoretyczny, zaś druga zatytułowana *Rocznice historyczne: wydarzenia i postacie (upamiętnianie – narracje – spory)* (s. 115-240) zawiera analizę wybranych uchwał rocznicowych Sejmu i Senatu RP, a tym samym przedstawia wyniki analizy empirycznej. Dodatkowo Autor zdecydował się na podzielenie każdej z części na rozdziały. Część pierwsza jest podzielona na dwa, z których pierwszy dotyczy polityki pamięci oraz kwestii władzy (s. 23-69), zaś drugi (s. 70-116) dotyka problemów związanych ze specyfiką uchwał rocznicowych Sejmu i Senatu RP, wskazując na ich istotę, zakres, a także możliwe podziały. Tym samym należy zauważyć, że pierwsza część monografii koncentruje się na poszukiwaniu zależności pomiędzy ideami pamięci, polityki oraz władzy. Drugą część monografii Habilitant zdecydował się podzielić według przyjętego klucza historycznego na pięć rozdziałów. Pierwszy z nich koncentruje się na stosunku obu izb parlamentu polskiego do wielkich rocznic (s. 117-143), drugi skupia się na uchwałach rocznicowych odnoszących się do wydarzeń z okresu II RP (s. 144-171). Kolejne rozdziały dotyczą uchwał odnoszących się do okresów II wojny światowej (s. 173-201), PRL-u

(s. 202-224) oraz czasów III RP (s. 225-240). Każdy z rozdziałów zakończony jest podsumowaniem. Monografia jest stosunkowo starannie zredagowana, posiada bogatą bibliografię, spis wykresów i tabel oraz streszczenie w języku angielskim. W pracy zastosowano łącznie 937 przypisów dolnych o różnym charakterze, także polemicznych i dygresyjnych, co wzbogaca tekst. Dopełnieniem jest kilkudziesięciostronicowy aneks zawierający wykaz uchwał rocznicowych Sejmu i Senatu RP przyjętych w latach 1989-2019.

W monografii Habilitant przyjął trzy zasadnicze hipotezy badawcze (s. 14) **1)** Uchwały rocznicowe są mechanizmem polityki pamięci w zakresie upamiętniania wydarzeń i postaci z przeszłości. Stanowią także narzędzie kreowanie nowych bohaterów narodowych, przywracania pamięci, rozliczania przeszłości oraz jej potępiania; **2)** Wybór rocznic historycznych zasługujących na upamiętnienie jest skorelowany z zasadami ideowymi i interesami partii i ugrupowań politycznych; **3)** Uchwały rocznicowe nie tworzą koherentnej i spójnej wizji polityki pamięci, ale pozostają uzależnione od doraźnych potrzeb politycznych i ideologicznych swoich autorów. Dodatkowo sformułowane zostały pytania badawcze (s. 17) dotyczącego tego **1)** kto podejmuje uchwały? **2)** dlaczego tak się dzieje? **3)** Co i/lub kogo się upamiętnia? **4)** W jaki sposób się to robi? We wstępie Habilitant dodatkowo deklaruje, że metodami zastosowanymi w pracy były przede wszystkim metody charakterystyczne dla nauk politycznych, w tym metody jakościowe, związane z nurtem instytucjonalno-prawnym oraz interpretatywnym. W tym kontekście Dr Secler wymienia metodę historyczną oraz porównawczą, odwołuje się także do analizy dyskursu parlamentarnego. Dodatkowo deklaruje, że główną techniką zastosowaną w pracy była jakościowa analiza treści.

W mojej opinii przedłożona jako główne osiągnięcie monografia jest pozycją ważną, pozwalającą czytelnikowi inaczej spojrzeć na postaci i wydarzenia istotne z punktu widzenia historii Polski. Habilitant dobrze wyjaśnia najistotniejsze dla przeprowadzonych badań terminy, takie jak chociażby „uchwała rocznicowa” (s. 8) oraz przyjmuje trafne założenia, w tym to, że „(...) stosunek do przeszłości odsłania bieżące podziały polityczne i społeczne na tle przypisywanych zdarzeniom historycznym znaczeń oraz formułowanych wobec nich ocen” (s. 8). Za bardzo

wartościowy uważam Rozdział I, w którym Habilitant posługując się szeregiem przykładów, już na wstępie wskazuje, że dominacja polityki nad historią niesie ze sobą szereg pułapek, w tym podatność tej ostatniej na instrumentalizację czy też dominację „prawdy politycznej” nad „prawdą historyczną” (s. 30). Interesujące są także wątki dotyczące zapomnienia (s. 40) oraz walki idei z pragmatyzmem (s. 53). Prowadzona w Rozdziale I narracja jest bardzo płynna i bogata, podkreślić należy, że Habilitant umiejętnie odwołuje się do świata kultury i sztuki, tym samym wskazując na swoją wiedzę i erudycję (np. s. 36). W Rozdziale II Dr Secler szerzej charakteryzuje bogaty materiał badawczy – zbiór 589 uchwał rocznicowych – na którym oparta została przeprowadzona w monografii analiza (s. 85; s. 10 Autoreferatu). W tym Rozdziale Habilitant wskazuje także, że począwszy od X kadencji Sejmu RP oraz I kadencji Senatu RP, liczba podejmowanych przez obie izby parlamentu uchwał rocznicowych rosła w sposób systematyczny, co z jednej strony wskazuje na wagę przykładaną do upamiętnienia osób i wydarzeń, z drugiej na możliwą instrumentalizację rocznic przez poszczególne ugrupowania polityczne. W toku badań Dr Secler wskazał także, że w analizowanym okresie obie izby parlamentu częściej upamiętniały rocznice wydarzeń historycznych niż rocznice związane z upamiętnieniem konkretnych postaci (Sejm RP – wydarzenia: 206 uchwał rocznicowych; 52,95% ogółu uchwał rocznicowych; postacie historyczne: 183 uchwały rocznicowe; 47,05% ogółu uchwał rocznicowych; Senat RP – wydarzenia: 114 uchwał rocznicowych; 57,00% ogółu uchwał rocznicowych; postacie: 86 uchwał rocznicowych; 43% ogółu uchwał rocznicowych); (s. 12 Autoreferatu; s. 100-106 monografii). Przeprowadzona analiza pozwoliła mu także stwierdzić, że w uchwałach rocznicowych najsilniej reprezentowany był okres II Rzeczypospolitej (łącznie 32,05% wszystkich uchwał), najslabiej zaś okres I Rzeczypospolitej (5,22% ogółu uchwał); (s. 106). W Rozdziale II Habilitant przedstawia także typologie i funkcje uchwał rocznicowych, co pozwala czytelnikowi na bardziej analityczne spojrzenie na zgromadzony i zaprezentowany materiał badawczy (s. 107-114). Z kolei Rozdziały III – VI, oparte na analizie treści uchwał mają na celu szersze zaprezentowanie wybranych uchwał rocznicowych, co jak w soczewce pokazuje zmieniający się stosunek poszczególnych ekip rządzących do postaci i wydarzeń istotny dla historii Polski, jak również zmieniające się narracje dotyczące tychże. Także w tych Rozdziałach pojawiają się bardzo ciekawe wątki, związane między innymi z rolą legislatorów sejmowych i senackich (s. 120), czy też

napięciami między Prawem i Sprawiedliwością, a Platformą Obywatelską (s. 179) oraz trudnościami związanymi z upamiętnieniem rocznicy „okrągłego stołu” (s. 223), co niezwykle trafnie oddaje problem sporu o kształt polityki historycznej.

Należy podkreślić, że monografia oparta jest na bogatym materiale, na który składają się źródła pierwotne, liczne opracowania, rozdziały w pracach zbiorowych i artykuły naukowe. W mojej opinii Habilitant skorzystał z wielu opracowań historyków, politologów, ale także – co doceniam – odwołał się do literatury pięknej (np. „Traktat o łuskaniu fasoli” W. Myśliwskiego, s. 36), co powoduje, że narracja prowadzona w książce jest wielowątkowa i ciekawa, a prowadzone rozważania obejmują wiele płaszczyzn. Tym samym czytelnik otrzymuje szansę spojrzenia na historię Polski z innej perspektywy. Doceniam również umiejętne połączenie perspektyw politologicznej, socjologicznej, historycznej, psychologicznej, antropologicznej etc. oraz metod i technik badawczych charakterystycznych dla różnych dyscyplin naukowych. Przemyślana struktura i zawartość merytoryczna monografii świadczą o kompetencjach badawczych Doktora Bartłomieja Seclera.

Mimo jednoznacznie pozytywnej oceny monografii, należy sformułować także **kilka uwag krytycznych**. Uważam, że wypełnienie jakiegokolwiek luki badawczej nie jest przesłanką argumentującą fakt podjęcia badań naukowych (s. 18 Autoreferatu). Ponadto, Habilitant mógł sformułować bardziej rozbudowane i mniej oczywiste pytania i hipotezy badawcze. W tym kontekście w monografii zabrakło chociażby szerszego odniesienia się do różnic w uchwałach podejmowanych przez Sejm i Senat oraz odmiennej kultury politycznej obu Izb (wątek ten jest nieznacznie widoczny na s. 97). Szersze odniesienie do tej kwestii pozwoliłoby lepiej wykorzystać w monografii metodę porównawczą. Dodatkowo pojawia się wątpliwość – czy nie lepiej byłoby najpierw szerzej odnieść się do metod ilościowych, następnie zaś jakościowych? Chociaż, te drugie dominują, ich zastosowanie nie byłoby możliwe bez wcześniejszej ilościowej analizy zgromadzonego materiału. W pracy można było także wykorzystać bardziej zaawansowane programy/narzędzia pozwalające na przeprowadzenie analizy jakościowej zgromadzonego materiału. Wreszcie wydaje się, że niektóre wątki są bardziej rozbudowane, inne zaś giną (np. szersze

odniesienie do PiS i aktywności tego ugrupowania, mniejsze zaś do PO, s. 67). Co więcej, przy całym bogactwie prowadzonej narracji zawarte w poszczególnych Rozdziałach podsumowania są skromne. Wreszcie, w Habilitant popełnia „szkolne błędy” operując w Rozdziale II sformułowaniami „w poniższej tabeli” (np. s. 100), „w kolejnym zestawieniu” (s. 102), zamiast wprost odnieść się do tabeli o konkretnym numerze. Brak tych odniesień utrudnia niekiedy czytelnikowi odbiór tekstu. Sformułowane uwagi krytyczne, nie podważają jednak wartości naukowej monografii, którą to oceniam wysoko.

II. Ocena istotnej aktywności naukowej Habilitanta w więcej niż jednej uczelni/instytucji naukowej, w szczególności zagranicznej

Jak wynika z przedłożonej dokumentacji Dr Bartłomiej Secler jest Autorem dwu autorskich monografii naukowych (w tym jednej będącą monografią przygotowaną na podstawie rozprawy doktorskiej), dwu monografii współautorskich, trzech współautorskich prac pod redakcją (w tym jednej opublikowanej przed uzyskaniem stopnia doktora), 39 artykułów naukowych (w tym trzynastu w czasopismach naukowych (plus dwa znajdujące się obecnie w druku; 26 w pracach zbiorowych, z których jeden znajduje się w druku). 18 artykułów opublikowanych zostało przez Habilitanta czasopismach i pracach zbiorowych jeszcze przed uzyskaniem stopnia doktora. Przeglądając przedstawione publikacje można dostrzec rozwój, jaki nastąpił u Habilitanta po uzyskaniu stopnia doktora, chociaż jednocześnie wskazać należy na niską liczbę tekstów w językach kongresowych, które byłyby opublikowane w międzynarodowych, uznanych czasopismach naukowych. Doktor Bartłomiej Secler jest także Autorem trzech recenzji, jednego sprawozdania z konferencji naukowej oraz dwu raportów z badań empirycznych przygotowanych odpowiednio dla Uniwersytetu Warszawskiego i Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Wyniki przeprowadzonych przez siebie badań prezentował (po uzyskaniu stopnia doktora) na szeregu konferencji naukowych, zarówno o zasięgu krajowym, jak i międzynarodowym. Według danych *Publish or Perish* (stan na

dzień 21 sierpnia 2023 roku) liczba cytowań prac Habilitanta wynosi 114, zaś h-index równy jest 5 (*vide s. 33 Autoreferatu*).

W obszarze zainteresowań naukowych habilitanta mieszczą się **trzy zasadnicze zagadnienia**. Są to **1)** uchwały rocznicowe Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej oraz polityka pamięci (*vide monografia wskazana jako główne osiągnięcie naukowe*; **2)** badania nad dziennikarzami i mediami oraz **3)** ewolucja włoskiej sceny politycznej, wybory we Włoszech jak również rola *Fratelli d'Italia* we włoskim systemie politycznym oraz partyjnym. Pierwszy z obszarów, w którym to mieści się wskazana jako osiągnięcie przez Habilitanta monografia, jest traktowany jest przez Niego jako kluczowy. Badania nad tymi kwestiami Dr Secler rozpoczął w 2010 roku, a istotną rolę odegrał w tym fakt bycia wykonawcą w projekcie badawczym Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego pt. *Wielkie rocznice w dyskursie publicznym i pamięci społecznej* (NN116316739). W ramach tego grantu Habilitant był współorganizatorem międzynarodowej konferencji naukowej poświęconej powyższej problematyce, w której udział wzięli badawcze z Polski oraz m.in. z Czech, Litwy i Białorusi. W listopadzie 2012 roku, na podstawie decyzji Komisji Konkursowej Wydziału Nauk Politycznych i Dziennikarstwa UAM, Dr Secler otrzymał środki na realizację projektu pt. *Polityczny wymiar sporów o przeszłość w Sejmie Rzeczypospolitej Polskiej w latach 1989-2015*. Jego celem była analiza podejmowanych przez izbę uchwał upamiętniających wydarzenia i postacie historyczne na tle politycznych sporów o przeszłość. Praca w ramach tego projektu skutkowałą opracowaniem założeń wniosku grantowego zatytułowanego *Uchwały historyczne Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej jako źródło konfliktów i podziałów politycznych w latach 1989-2015* (projekt złożony do Narodowego Centrum Nauki, konkurs SONATA 9, wnioski nr 289919). Habilitant w Autoreferacie (s. 21) podkreśla, że mimo iż projekt nie otrzymał finansowania, uzyskane recenzje były cenne i pozwoliły mu na przygotowanie projektu badawczego złożonego w konkursie OPUS Narodowego Centrum Nauki, który to otrzymał finansowanie (projekt nr 2017/25/B/HS5/01425). Fakt, iż Habilitant nie poddał się, przeformułował wniosek na podstawie otrzymanych recenzji, a w konsekwencji otrzymał środki na badania, uważam za bardzo ważny i świadczący o charakterze badacza. Realizacja projektu pozwoliła Dr Seclerowi (mimo pandemii) na nawiązanie nowych

kontaktów badawczych, w tym udział w Kongresie *Memory Studies Association*, który odbył się w Madrycie w 2019 roku.

W drugim obszarze swojej aktywności naukowej Habilitant koncentruje się na badaniach nad dziennikarzami i mediami. Dr Secler deklaruje w Autoreferacie, że „bliżej mu do mediów tradycyjnych niż tych, które określamy jako nowe” (s. 22), co jednak najważniejsze zainteresowanie tym obszarem badawczym w mojej opinii wzbogaca warsztat naukowy Habilitanta oraz pozwala mu spojrzeć na szereg zjawisk – w tym tych związanych z kwestiami pamięci – z szerszej perspektywy. Zainteresowanie tą tematyką skutkowało także zaproszeniem Dr Seclera do zespołu badawczego, kierowanego przez prof. UAM dr hab. Agnieszkę Stępińską realizującego projekt finansowany przez Narodowe Centrum Nauki (NN 116 614440) pt. *Prezydencja Polski w Radzie Unii Europejskiej i Euro2012: rola wydarzeń medialnych w kształtowaniu wizerunku państwa*. Efektami projektu była z jednej strony współautorska publikacja pt. „Polish Printed Media Coverage and Evaluation of the Polish Presidency in the EU Council Presidency”, z drugiej zaś współpraca z wieloma międzynarodowymi badaczami. Wyniki prowadzonych przez zespół badań były i nadal są systematycznie prezentowane na istotnych konferencjach medioznawczych i politologicznych, zarówno o zasięgu krajowym, jak i międzynarodowym.

Trzecim ze wskazanych przez Habilitanta obszarów aktywności naukowej jest problematyka związana z przeobrażeniami włoskiej sceny politycznej, ewolucją partii politycznych we Włoszech i włoskim systemem politycznym. Zainteresowania te powstały na kanwie udziału Dr Seclera w projekcie pt. *E-voting jako alternatywna procedura głosowania w elekcjach państwowych. Doświadczenia wybranych państw a perspektywy wdrożenia e-głosowania w Polsce* (OPUS 8 nr 2014/15/B/HS5/01358), którym kierowała prof. Magdalena Musiał-Karg z UAM i który finansowany był także przez Narodowe Centrum Nauki. Jak szczerze wskazuje Habilitant obszar ten jest w Jego dorobku najslabiej reprezentowany (Autoreferat s. 25), mimo tego efektem tychże zainteresowań jest artykuł pt. *Evolution of the electoral system in Italy. Electoral procedures and voting methods in the perspective of experience and challenges*, zawarty w publikacji pod redakcją prof. M. Musiał-Karg pt. „E-voting and e-participation. Experiences, challenges and prospects for the future” (2019) oraz

szereg kontaktów badawczych z naukowcami z Włoch. Dodatkowo w 2018 roku Habilitant został zaproszony przez prof. UW dr hab. Izoldę Bokszczanin oraz Dr Małgorzatę Lorencką z Uniwersytetu Śląskiego do udziału w projekcie badawczym poświęconym partiom politycznym we Włoszech, co świadczy o rozpoznawalności Jego działań w tym obszarze.

W mojej opinii fakt, iż zainteresowania badawcze Habilitanta są zróżnicowane oraz ewoluowały podnosi „jakość” Jego kariery naukowo-badawczej, pozwala mu bowiem spojrzeć na szereg zjawisk z różnych perspektyw. Za szczególnie istotne uważam to, iż Dr Secler kierował grantem finansowanym przez Narodowe Centrum Nauki, ale także był zapraszany przez innych badaczy jako wykonawca do nadzorowanych przez nich zespołów badawczych. Świadczy o tym, że Badacz posiada umiejętność pracy z zespołem.

Dodatkowo podkreślić należy, że Habilitant odbył trzy wizyty studyjne – dwie w Berlinie, jedną w Poczdamie oraz że jest członkiem komitetów redakcyjnych czasopism naukowych – „Przeglądu Politologicznego” oraz „Przeglądu Narodowościowego – Review of Nationalities”. Pełnił również rolę recenzenta szeregu artykułów złożonych do czasopism polskich i zagranicznych. Wreszcie, Dr Secler jest aktywnym członkiem towarzystw naukowych, w tym: 1) Polskiego Towarzystwa Nauk Politycznych (przynależność do oddziału w Poznaniu); 2) Polskiego Towarzystwa Komunikacji Społecznej (przynależność do sekcji badawczych: Radio oraz Studia nad dziennikarstwem); 3) Associazione Italiana di Comunicazione Politica oraz 4) Memory Studies Association.

III. Ocena osiągnięć dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę

Odnosząc się do **aktywności dydaktycznej** należy wskazać, że Habilitant prowadzi zróżnicowane zajęcia także fakultatywne, z przedmiotów takich jak: Historia dyplomacji; Etyka dziennikarska; Promocja; Życie społeczno-polityczne współczesnych Włoch; Współczesne Włochy: historia – polityka – społeczeństwo; Faszyzm we Włoszech: między przeszłością a teraźniejszością. Dodatkowo realizuje proseminarium dyplomowe oraz seminarium dyplomowe (licencjackie). W latach 2011-2023 Dr Secler wypromował 185 licencjatów na kierunkach stosunki

międzynarodowe oraz dziennikarstwo i komunikacja społeczna (zarówno studia stacjonarne i niestacjonarne). Dodatkowo była mu aż trzykrotnie powierzana funkcja promotora pomocniczego w przewodach doktorskich – 1) w przewodzie mgr Marii Wąsickiej. Praca doktorska pt. *Parlamentarne partie polityczne wobec nadawców publicznych w III Rzeczypospolitej Polskiej* została przygotowana pod kierunkiem prof. dra hab. Tadeusza Wallasa; 2) w przewodzie mgr Moniki Jabłońskiej, która przygotowała pracę doktorską pod kierunkiem prof. UAM dr hab. Doroty Piontek pt. *Kompetencje medialne w kontekście współczesnej konwergencji mediów*; 3) w przewodzie mgra Krzysztofa Grzędzielskiego, który pod kierunkiem prof. Ryszarda Kowalczyka przygotowuje pracę doktorską z zakresu komunikacji społecznej i mediów. Jednocześnie zauważyć należy brak międzynarodowej aktywności dydaktycznej, związanej chociażby z programem Erasmus. Co jednak ważne, Habilitant stara się podnosić swoje kompetencje dydaktyczne, biorąc udział w kursach, seminariach czy szkoleniach (s. 29 Autoreferatu). W latach 2020/2021 oraz 2023/2024 sprawował/sprawuje funkcję kierownika studiów pierwszego stopnia na kierunku dziennikarstwo i komunikacja społeczna. Pełnił on także rolę sekretarza wielkopolskiego komitetu Olimpiady Wiedzy o Mediach.

Istotne są także działania Habilitanta **na polu organizacyjnym**. Był On odpowiedzialny za (współ)organizowanie szeregu przedsięwzięć naukowych – konferencji, seminariów, warsztatów (*vide* s. 30-31 Autoreferatu). Podczas swojej pracy podejmował również działania **na rzecz popularyzacji nauki**. Do najważniejszych osiągnięć w tym zakresie Dr Secler zalicza wygłoszenie dwóch wykładów otwartych z zakresu mediów i reklamy skierowanych do uczniów szkół ponadpodstawowych w roku akademickim 2013/2014 oraz 2014/2015.

Działalność naukowa, dydaktyczna i organizacyjna Habilitanta były wielokrotnie doceniane o czym świadczą liczne nagrody Rektora UAM oraz Dziekana WNPID UAM. Habilitant podjął także – bezskuteczne – starania o Stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Podsumowując działania Dr Bartomieja Seclera na polach dydaktycznym, organizacyjnym i popularyzującym naukę należy ocenić wysoko.

V. Wniosek końcowy

Przedstawione w niniejszej recenzji opinie służące ocenie dorobku naukowego i innych osiągnięć oraz aktywności Habilitanta pozwalają na sformułowanie jednoznacznie pozytywnego wniosku. Działania Pana Doktora Bartłomieja Seclera na płaszczyźnie naukowo-badawczej, dydaktycznej i organizacyjnej – mimo pewnych uwag krytycznych – oceniam bardzo wysoko. Na podstawie przedłożonej do oceny dokumentacji można stwierdzić, że Habilitant posiada odpowiedni warsztat i umiejętności pozwalające mu na prowadzenie samodzielnej pracy badawczej i kształcenie kadry naukowej. Przedstawione do oceny osiągnięcie naukowe stanowi istotny wkład w rozwój dyscypliny, jaką są nauki o polityce i administracji.

Po zapoznaniu się ze wskazanym przez Habilitanta osiągnięciem naukowym, o którym mowa w art. 219 ust. 1 pkt 2 *Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz. U. 2021 r. poz. 478 z późn. zm.), złożonym wnioskiem i przedstawioną dokumentacją stwierdzam, że ubieganie się przez Niego o nadanie stopnia doktora habilitowanego z nauk społecznych w dyscyplinie nauki o polityce i administracji jest w pełni zasadne. **Tym samym wnioskuję o dopuszczenie Pana Doktora do dalszych etapów procedury awansowej, związanej z nadaniem stopnia naukowego doktora habilitowanego.**

Signed by / Podpisano przez:

Katarzyna Radzik-
Maruszak
Uniwersytet Marii
Curie-Skłodowskiej w
Lublinie

Date / Data: 2024-02-
14 12:38

